

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/23/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713209356
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3713209356.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej vo veci starostlivosti o maloleté deti P., nar. XX.XX.XXXX a W., nar. XX.XX.XXXX B., bytom u matky, zastúpené opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, deti rodičov P. B., t.č. bytom V. O. W. XXXX/XXX, zastúpenej JUDr. P. S., advokátkou so sídlom v V. O., G. XX/XX a U. B., bytom W. XXX, o určenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 03. decembra 2014, č.k. 11P/97/2013-346 v spojení s opravným uznesením toho istého súdu zo dňa 24. februára 2015, č.k. 11P/97/2013-356 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením vo výroku o povolení otcovi splácať zročné výživné na mal. P. vo výške 1.915 eur a na mal. W. vo výške 1.065 eur z m e ň u j e tak, že otcovi povoľuje splácať zročné výživné na každé dieťa po 70 eur mesačne popri bežnom výživnom, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky, má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšujúcej časti napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvého stupňa uložil otcovi mal. detí platiť výživné na mal. P. po 150 eur a na mal. W. po 100 eur mesačne, a to u oboch od 01.06.2013 do 01.10.2014. Zameškané výživné na mal. P. vo výške 1.915 eur a na mal. W. vo výške 1.065 eur otcovi povolil splácať na každé dieťa po 200 eur mesačne až do vyrovnania, a to popri bežnom výživnom, keď prvá splátka výživného je zročná spolu s bežným výživným za nasledujúci mesiac po právoplatnosti tohto rozsudku pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že za čas, za ktorý súd upravoval výživné, t.j. od 01.06.2013 do 01.10.2013 boli rodičia manželia, nežili v spoločnej domácnosti. Matka spolu s deťmi opustila spoločnú domácnosť a býva v Považskej Bystrici. Za uvedenú dobu otec zaplatil výživné vo výške 1.270 eur. Na základe týchto skutočností potom súd pri úprave výživného v podstate vychádzal z rozhodnutia Okresného súdu Čadca, sp. zn. 4P/78/2013-464, zo dňa 23.09.2014, ktorým bolo manželstvo rodičov rozvedené a na čas po rozvoде súd schválil dohodu rodičov, na základe ktorej boli mal. deti P. a W. zverené do výchovy a opateru matky a otec sa zaviazal prispievať výživným na mal. P. vo výške 160 eur mesačne a na mal. W. vo výške 110 eur mesačne od právoplatnosti rozsudku. Súd vychádzal jednoznačne z tých skutočností, že otec jednoznačne vedel akú čiastku je schopný platiť a teda takúto čiastku sa zaviazal aj platiť. Keďže súd rozhodoval o výživnom za obdobie, ktoré bolo bezprostredne pred rozhodnutím ohľadne výšky výživného, dospel k záveru, že za čas, za ktorý upravoval výživné, nedošlo k takej zmene pomerov, resp. neboli také pomery, ktoré by odôvodňovali inú úpravu výživného a preto upravil výživné presne v takej výške, ako Okresný súd Čadca. Zameškané výživné za obdobie od 01.06.2013 do 01.10.2014 súd určil na mal. P. vo výške 1.915 eur a na W. vo výške 1.065 eur, pričom z celkovej čiastky výživného, ktoré by otec mal platiť, odrátal sumu, ktorú otec zaplatil na základe trestného stíhania počas konania vedeného na Okresnom súde v Považskej

Bystrici, pod sp. zn. 2T/136/14. Uvedené zameškané výživné súd povolil otcovi splácať v zmysle § 160 ods. 1 na každé dieťa v 200 eurových mesačných splátkach popri bežnom výživnom, ktoré bolo určené rozsudkom Okresného súdu Čadca. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4, § 75 ods. 1 veta prvá, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Opravným uznesením zo dňa 24.02.2015, č.k. 11P/97/2013-356 súd prvého stupňa opravil záhlavie svojho rozsudku tak, že namiesto č.k. 11P/94/2014-346 správne č.k. je 11P/97/2013-346.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletých detí. V odvolaní uviedol, že vec prejednávajúci sudca nie je kompetentný rozhodovať o tejto veci, nakoľko je zaujatý. Ako sudca mal vedieť a správať sa podľa toho, že existuje prezumpcia nevinoty. Poukázal na to, že v trestnom konaní pod sp. zn. 2T/136/2014 o zaplatenie zameškaného výživného matka dostala 1.270 eur, aj keď jej náklady ani zďaleka nedosahovali túto hodnotu. Na konci rozsudku bolo konštatované, že neplnenie výživovacej povinnosti nemalo trvalo nepriaznivé následky na deti. Z týchto dôkazov nie je ani jeden hodný osobitného zreteľa prečo by malo byť matke vyplatené duplicitné výživné. Ide o vydieranie zo strany matky a dohody sudcu s právničkou. Poukázal na to, že matka svojvoľne a bez príčiny opustila spoločnú domácnosť a uniesla deti, s ktorými sa ukrývala v krízových centrách. Vymyslela si, že deti boli týrané a dokazovaním bolo zistené, že je to jej výmysel. Deti chceli byť s ním, pričom matka ich protiprávne uniesla. S matkou nebývali v spoločnej domácnosti od novembra 2012, matka porušila nariadené predbežné opatrenie, ktorým boli zverené deti do jeho starostlivosti a skrývala sa v krízových centrách od 26.05.2013. V súčasnej dobe matka žije v prenajatom byte v Považskej Bystrici, pričom pracuje ako sprostredkovateľka poistenia-živnostníčka v komunálnej poisťovni a dochádza autom do E.. S deťmi sa stretáva len v prítomnosti pracovníka ÚPSVaR Považská Bystrica, pričom matka toto nariadenie riadne nerešpektuje, deti niekedy neprivedie vôbec alebo príde neskoro. Za posledných 9 mesiacov mu matka nedovolila stretnúť sa s deťmi, pričom požiadal opatrovníka aby mu zabezpečil stretnutie s deťmi, čomu 2 x vyhovel a namiesto oboch synov tam doviedla len staršieho P.. Ďalej uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu vo veci zameškaného výživného, nakoľko matka deti uniesla, skrývala sa, nerešpektovala predbežné opatrenie aby deti odovzdala jemu. Namietal rozhodnutie súdu prvého stupňa aj z dôvodu, že sudca nevykonal žiadne dokazovanie a rozhodol v prospech psychicky chorej matky, ktorá nerešpektuje rozhodnutia súdu, kazí morálku detí, urobila deťom doživotnú traumu zo života, ktorá sa odzrkadlí v ich živote. Rodina je pre matku na poslednom mieste, matka preferuje svoju sexuálnu chamtivosť a potreby ukazovať sa. Nesúhlasil s platením zameškaného výživného ani z toho dôvodu, že deti boli predbežným opatrením zverené jemu a boli unesené, čiže mu boli násilím odopreté sa o ne starať, čím boli porušené jeho ústavné práva. Ďalej uviedol, že súd mu povolil splácať zameškané výživné na každé dieťa po 200 eur mesačne popri bežnom výživnom, avšak jeho mzda je do 750 eur a po zaplatení bežného výživného a zameškaného výživného by mu nezostalo životné minimum.

Matka maloletých detí v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že maloleté deti boli od konca mája 2013 v jej výchove a starostlivosti, pričom od tejto doby si otec detí vyživovaciu povinnosť neplnil, ponechával si aj rodinné prídavky a doposiaľ tieto deťom nepoukázal. Súd prvého stupňa jednoznačne zistil skutkový stav veci pokiaľ sa týka sumy 1.270 eur, ktoré otec splatil po začatí trestného stíhania pre neplnenie si vyživovacej povinnosti. Ďalej uviedla, že súd prvého stupňa si pripojil spis Okresného súdu Čadca sp. zn. 4P/78/2013, kde medzi nimi rodičmi došlo k dohode ohľadom detí, preto súd vychádzal správne zo schopností a možností otca takéto výživné platiť aj v čase od 01.06.2013. Doposiaľ nebolo trestné stíhanie otca pred Okresným súdom Čadca ukončené a preto aj styk s deťmi sa musí realizovať za prítomnosti opatrovníka. I po podaní obžaloby ju otec fyzicky napadol pred starším synom, ktorý bol svedkom tohto napadnutia. Uviedla, že opatrovník nezistil žiadne nedostatky vo výchove detí, i napriek správaniu sa otca veľmi dobre zvláda nielen výchovu, ale aj výživu svojich detí za veľkej pomoci svojich rodičov. Je smutné, že otec základnú povinnosť, ktorá mu vyplýva zo zákona o rodine si vôbec dlhodobo neplnil, ale až v rámci trestného stíhania v rámci účinnej ľútosti výživné vo forme predbežnej otázky stanovené policajným orgánom vyrovnal pred súdom.

Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 212 ods. 2 písm. a), § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie otca je čiastočne dôvodné.

Zákon o rodine (ust. § 62 ods. 2 a ust. § 75 ods. 1) zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa ma právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného ako aj schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného skúma, či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu, prípadne či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká.

Predmetom tohto konania bola úprava práv a povinností rodičov k maloletým deťom podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, keďže rodičia od mája 2013 spolu nežijú. Z obsahu spisu vyplýva, že manželstvo rodičov maloletých detí bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu v Čadci zo dňa 23.09.2014, č.k. 4P/78/2013-464, ohľadne úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom súd schválil rodičovskú dohodu na základe ktorej zveril maloleté deti do výchovy a starostlivosti matky, otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletého P. vo výške 160 eur mesačne a na maloletého W. vo výške 110 eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva. Súčasťou tohto rozsudku bola aj úprava styku otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým P. a maloletým W. každú stredu v mesiaci v čase od 14 hod. do 17 hod. v priestoroch ÚPSVaR v Považskej Bystrici v prítomnosti ich pracovníka. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 06.10.2014.

Vzhľadom k tomu, že v priebehu tohto konania došlo k rozvodu manželstva vyššie citovaným rozsudkom zobrala matka svoj návrh o zverenie maloletých detí P. a W. do svojej osobnej starostlivosti späť. Žiadala aby súd upravil výživné na maloleté deti za čas od 01.06.2013 do 01.10.2014 s poukazom na to, že otec jej za uvedené obdobie výživné na maloleté deti neplatil a až na základe trestného stíhania za prečin zanedbania povinnej výživy jej zaplatil zameškané výživné v celkovej sume 1.270 eur.

Odvolací súd v súlade s názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že v období od 01.06.2013 do 01.10.2014, kedy boli maloleté deti v osobnej starostlivosti matky bolo v schopnostiach a možnostiach otca platiť výživné na maloletého P. po 150 eur mesačne a na maloletého W. po 100 eur mesačne. Z výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa vyplýva, že otec v uvedenom období dosahoval príjem približne 700 eur mesačne, okrem maloletých detí P. a W. inú vyživovaciu povinnosť nemal. Matka dosahovala príjem približne 500 eur mesačne, žila s deťmi v prenajatom byte, okrem maloletých detí inú vyživovaciu povinnosť nemala. Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa ďalej vyplýva, že otec maloletých detí v uvedenom období výživné na maloleté deti vôbec neplatil a až na základe trestného stíhania pre prečin zanedbania povinnej výživy zaplatil matke zameškané výživné v celkovej výške 1.270 eur. Odvolacie námietky otca, že matka maloleté deti uniesla a mala ich u seba protiprávne boli neopodstatnené, keď z dokazovania jednoznačne vyplýva, že maloleté deti boli v uvedenom období vo faktickej a výlučnej osobnej starostlivosti matky, a otec si vyživovaciu povinnosť k nim vôbec neplnil. Súd prvého stupňa teda postupoval správne, keď otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletého P. vo výške po 150 eur mesačne a na maloletého W. vo výške po 100 eur mesačne, a to za obdobie od 01.06.2013 do 01.10.2014.

Odvolací súd z týchto dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti otca prispievať na výživu maloletých detí podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Vo výroku o povolení otcovi splácať zročné výživné na maloletého P. vo výške 1.915 eur a na maloletého W. vo výške 1.065 eur však odvolací súd podľa § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že otcovi povolil splácať ročné výživné na každé dieťa po 70 eur mesačne popri bežnom výživnom počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že zárobkové a majetkové pomery otca mu neumožňujú platiť zročné výživné na každé dieťa po 200 eur mesačne tak ako to určil súd prvého stupňa napadnutým

rozsudkom. Z odvolania otca vyplýva, že jeho súčasný príjem predstavuje približne 750 eur mesačne, preto odvolací súd uložil otcovi povinnosť splácať výživné po 70 eur mesačne na každé dieťa popri bežnom výživnom, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.